

РЕШЕНИЕ

№ 470

гр. София, 29.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-8, в закрито заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Бойчева

като разглежда докладваното от Мария Бойчева Търговско дело № 20221100900643 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ и Глава двадесет и първа от ГПК.

Делото е образувано по жалба с вх. № 20220405214905, подадена от Б. П. П. срещу Отказ № 20220328122956/29.03.2022 г. на Агенцията по вписванията – Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел, постановен по заявление образец А4 с вх. № 20220328122956 за първоначална регистрация на “4 С.” ЕООД. В жалбата се прави искане отказът да бъде отменен и да бъде указано на Агенцията по вписванията – Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел да извърши исканото вписване на регистрацията на новоучреденото дружество.

В изпратения отговор на жалбата по реда на чл. 25, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ (доп. – ДВ, бр. 105 от 2020 г.), Агенцията по вписванията оспорва жалбата неоснователна. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева.

Съдът, след като обсъди доводите в жалбата и като прецени приложените писмени доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е срещу акт, който подлежи на обжалване, и от лице, което има правен интерес да обжалва отказа на длъжностното лице по регистрацията при Агенцията по вписванията – Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел. Макар че към преписката не е представена от Агенцията по вписванията обратната разписка за връчване на отказа, същият е постановен на 29.03.2022 г., а жалбата е подадена на 05.04.2022 г., т.е. в едноседмичен срок от постановяването на отказа, поради което следва да се приеме, че е

подадена в срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

В случая е подадено заявление образец А4 с вх. № 20220328122956 за първоначална регистрация на еднолично дружество с ограничена отговорност с наименование “4 С.” ЕООД.

По подаденото заявление длъжностното лице по регистрацията е постановило обжалвания отказ, като е приело, че в случая от извършена справка в “Права върху фирма” е видно, че името на учредяващото се дружество “4 С.” не е уникално и се използва от друг търговец – “4С.”, ЕИК *****. Прието е, че поставянето на каквито и да било препинателни знаци – точка, запетая, тире или други подобни знаци, както и разделянето или сливането на думи и срички в наименованието не е достатъчно условие за изпълнение изискванията на закона по индивидуализация на търговеца. Прието е, че обстоятелството, че друго лице има права върху заявената фирма, е пречка за вписване на дружество със същата фирма в търговския регистър.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

Регистърното производство е охранително и изисква извършване на проверка за наличието на законовите предпоставки. По подаденото заявление длъжностното лице по регистрацията е длъжно да извърши проверка на обстоятелствата, предвидени в разпоредбата на чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ. Съгласно т. 4 и т. 5 от същата разпоредба, длъжностното лице по регистрацията е задължено да провери дали към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закон, съответно подлежащият на обявяване акт; както и дали съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установяват от представените документи, съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона. Следователно се извършва проверка на съдържанието на представените документи, а не само на формалното им съществуване.

Съгласно чл. 21, т. 7, предл. първо на от ЗТРРЮЛНЦ, длъжностното лице по регистрацията проверява дали друго лице няма права върху фирмата или наименованието и те отговарят на изискванията на чл. 7, ал. 2 от Търговския закон при първоначално вписване или промяна на фирмата на търговец.

В настоящото производство съдът извършва самостоятелна проверка за спазване на изискванията за вписване на заявените обстоятелства, съответно за обявяване на заявените актове.

Заявлението е подадено от легитимирано лице – адвокат с изрично писмено пълномощно.

Съдът споделя изводите на длъжностното лице по регистрацията относно липсата на уникалност на наименованието на новоучреденото търговско дружество. Съгласно чл. 7, ал. 2, изр. второ от ТЗ, наименованието на търговеца трябва да отговаря на истината, да не въвежда в заблуждение и да не накърнява обществения ред и морала. В случая не са налице достатъчно белези, индивидуализиращи наименованието на новоучреденото дружество “4 С.” ЕООД, въз основа на които да се приеме липса на идентичност с

наименованието на съществуващото дружество “4С.” ЕООД, ЕИК *****. С това наименование третите лица биха били въведени в заблуждение относно конкретния правен субект, което е забранено от чл. 7, ал. 2 от ТЗ. Поставянето на интервал между двете думи не е достатъчен за изпълнение на изискването за уникалност на наименованието. Фонетичното звучене на двете наименования е еднакво. Установява се и стилистична идентичност между наименованието на новоучреденото дружество и на съществуващото такова. С оглед на горното съдът намира, че в случая не е спазено предвиденото от закона формално изискване за уникалност на наименованието на новоучреденото търговско дружество. Налице са пречки по чл. 7, ал. 2 от ТЗ за вписване на новоучреденото дружество.

Предвид изложеното съдът намира, че наличието на съществуващото дружество с наименование “4С.” ЕООД, ЕИК *****, е пречка за вписване на новоучредено дружество “4 С.” ЕООД, тъй като наименование на търговеца трябва да е индивидуализиращо лицето и представлява изключително право, което не може да бъде нарушавано, ако се ползва от друго лице, на основание чл. 7, ал. 4 от ТЗ. След като търговско дружество е вписано в Търговския регистър, не може да бъде вписано друго дружество със същото наименование, по аргумент от нормата на чл. 7, ал. 4 от ТЗ.

Не могат да бъдат споделени доводите на жалбоподателя, че е достатъчна направената справка “Права върху фирма” в сайта на Търговския регистър съгласно чл. 108, ал. 6 от Наредба № 1/14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до Търговския регистър и до Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. Справката не може да бъде приравнена на преценката за липса на права върху наименованието и съответствието му с изискванията на чл. 7, ал. 2 от ТЗ. Тази преценка се извършва от длъжностното лице по регистрацията при разглеждане на заявлението за първоначална регистрация, съгласно изискването на чл. 21, т. 7, предл. първо на от ЗТРРЮЛНЦ, както е направено в случая.

По изложените съображения съдът намира, че подадената жалба следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

По разноските:

Агенцията по вписванията е направила искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева.

Съгласно нормата на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ (нова - ДВ, бр. 105 от 2020 г.), в производствата съдът присъжда разноски на страните по реда на Гражданския процесуален кодекс. Доколкото разглежданото производство е охранително, то от Гражданския процесуален кодекс, към който препраща горесцитираната разпоредба, следва да се приложат разпоредбите касателно охранителните производства. В Част VI “Охранителни производства”, Глава 49 “Общи правила” на ГПК, е предвидено, че разноските в охранителното производство са за сметка на молителя (чл. 541 от ГПК). Законодателното разрешение, дадено с приетите с ДВ, бр. 105 от 2020 г. изменения на разпоредбата на чл. 25 от ЗТРРЛЮНЦ не водят до промяна в характера на производството по обжалване отказ на длъжностното лице по регистрацията. Характерът на производството следва от субективното материално право, чийто защита се търси – това на жалбоподателя, чийто правен интерес е засегнат и за когото възникват правните последици на отказаното

вписване/обявяване/заличаване на заявените обстоятелства/актове в Търговския регистър. От друга страна, Агенцията по вписванията не е страна в производството, а е орган, който по силата на закона извършва официално удостоверяване на посочените от законодателя обстоятелства/обявяване на актове. Агенцията по вписванията не е и не може да бъде страна в охранителното производство по вписване/обявяване, което се развива пред нея, тъй като в това производство агенцията осъществява юрисдикционна дейност (в този смисъл Определение № 60392/03.11.2021 г. по ч.т.д. № 2176/2021 г. по описа на ВКС, Т.К., II Т.О.; Решение № 117/04.03.2021 г. по т.д. № 169/2021 г. по описа на Апелативен съд – София, Търговско отделение, 5 състав; Определение № 181/30.03.2021 г. по т.д. № 284/2021 г. по описа на Апелативен съд – София, 5 състав).

С оглед на горното Агенцията по вписванията няма право на разноски в производството пред СГС, поради което такива не ѝ се присъждат по делото.

Водим от изложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 20220405214905, подадена от Б. П. П., чрез адв. П.М., срещу Отказ № 20220328122956/29.03.2022 г. на Агенцията по вписванията – Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел, постановен по заявление с вх. № 20220328122956 за първоначална регистрация на “4 С.” ЕООД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

След влизане в сила на решението, препис от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията за сведение.

Съдия при Софийски градски съд: _____